RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (24.4.2022 – 1.5.2022)

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 25.4.2022	**SV. MARKA, EVANJELISTU** sviatok	**17:30 - detská** + Anna	**14:30 – pohreb** + Jozef Hurák
UTOROK 26.4.2022	Utorok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** + Jozef, Helena a Terézia	**16:30 - detská** + Ján, Jozef, Rudolf a rodičia
STREDA 27.4.2022	Streda po 2. veľkonočnej nedeli féria	**7:00** + Marta a Jozef Socha (30. deň)	***
ŠTVRTOK 28.4.2022	Štvrtok po 2. veľkonočnej nedeli féria	**18:00** BPZ pre Mária s rod.	**16:30** + z rod. Baľák a Hurák
PIATOK 29.4.2022	**SV. KATARÍNY SIENSKEJ, PANNY A UČITEĽKY CIRKVI, PATRÓNKY EURÓPY,** sviatok	**18:00** poď. za 55 r. manželelstva Jozefa a Márie	**16:30** + Jozef, Ľudmila a Rudolf
SOBOTA 30.4.2022	Sobota po 2. veľkonočnej nedeli féria *Večerná sv. omša je z nasled. nedele.*	**15:00 - sobášny obrad** **18:00** + Anton Kuchťák	***
NEDEĽA 1.5.2022	**3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA**	**7:30** BPZ pre členov ruže sv. Jozefa **10:30** za ľud farnosti	**9:00** BPZ pre Rudolfa

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 16: vedúca p. Sochová Marta st.** PBZ
3. Na kostol darovali z krstu Tomáša Ptačina a Mateja Nechaja po 50,- €. PBZ.
4. **Dnes** bude v Lokci o 14:00 hod. pobožnosť k Božiemu Milosrdenstvu. Pri pobožnosti bude požehnaný obraz Božieho Milosrdenstva v kostole a zároveň aj obrazy B. Milosrdenstva, ktoré si môžete doniesť alebo zakúpiť vzadu v kostole. Menšie po 5,- € a väčšie po 10,- €.
5. Kto si **dnes** pri verejnom vystavení obrazu Božieho milosrdenstva uctí tento obraz, pomodlí sa Otče náš a Verím, a pridá k tomu nábožný vzdych vzývajúci Božie milosrdenstvo (napr.: *Milosrdný Ježišu, dôverujem Ti.*) môže za obvyklých podmienok **získať úplné odpustky pre seba alebo za duše v očistci.**
6. Na podporu kresťanov vo Svätej zemi sa pri **Zbierke „Boží hrob“** vyzbieralo a odoslalo **1.730 €.** PBZ.
7. Počas Pôstneho obdobia sa konala **zbierka Pôstna krabička**. Vyzbieralo sa a odoslalo **1.530 €.** PBZ.
8. **Stretko pre deti** bude v Ťapešove v sobotu o 10:00 hod. a v Lokci v sobotu o 14:00 hod.

9. **Vedomostné skúšky** budú pre deti **z Ťapešova v pondelok 2. mája. o 15:00 hod. na fare.** Pre deti **z Lokce predbežne 23. a 24. mája** na fare. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť. Prosíme rodičov, aby si spolu s deťmi opakovali otázky.
10. **Oznam biskupov Slovenska**: Drahí bratia a sestry, chceme vám poďakovať za pomoc ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou na Ukrajine. Vážime si vašu obetavosť a ochotu. S radosťou vnímame veľké množstvo dobra, ktoré v tejto skúške prejavujete. Na Nedeľu Božieho milosrdenstva vás chceme povzbudiť, aby ste v konkrétnych prejavoch milosrdenstva voči našim bratom a sestrám vytrvali. Nenechajte sa nikým znechutiť, ani pomýliť. Boh nehľadí ako človek, nesúdi podľa logiky mocných tohto sveta, ale zhliada na úbohých a počuje hlas strápených. Ani my nestraťme súcit s trpiacimi a nezatvorme si pred nimi svoje srdcia. Pomáhajme naďalej, a to nielen materiálne, ale aj ľudsky, záujmom, prihovorením sa, prijatím utečencov do našich spoločenstiev. Buďme naozaj milosrdní ako je milosrdný náš Nebeský Otec. K tomu vám žehnajú a denne sa za vás modlia biskupi Slovenska.

CEZ TOMÁŠA SA PÁN PRIHOVÁRA NÁM

Evanjeliový úryvok Druhej veľkonočnej nedele (Jn 20, 19 - 31) prináša príbeh dvoch stretnutí zmrtvýchvstalého Krista so svojimi učeníkmi.

Vďaka svätému Jánovi Pavlovi II. táto nedeľa nesie od roku 2000 označenie „Nedeľa Božieho milosrdenstva.“ Jej starokresťanský názov bol „Dominica in albis deponendis“ – „Nedeľa odkladania bieleho rúcha.“ V kresťanskom staroveku tí, ktorí prijali krst na Veľkonočnú vigíliu, nosili biely odev, ktorý slávnostne odložili v posledný deň veľkonočnej oktávy. V prostredí východných cirkví nesie táto nedeľa označenie „Tomášova nedeľa“ podľa evanjeliového úryvku, v ktorom Pán Ježiš na ôsmy deň po svojom vzkriesení sa dáva spoznať apoštolovi Tomášovi.

Ôsmy deň

Nedeľný úryvok má dve časti, pričom obidve sa odohrávajú v nedeľu. Prvá časť sa začína spojením „Večer v ten istý prvý deň v týždni.“ (Jn 20, 19) Je to deň zmŕtvychvstania, keď sa Pán zjavil ženám pri hrobe a emauzským učeníkom. Druhá časť začína slovami „O osem dní.“ (Jn 20, 26) Siedmy deň je v židovskom náboženstve sviatočným dňom. Židovský národ si týmto dňom odpočinku dodnes pripomína stvorenie sveta a človeka a vyslobodenie z egyptského otroctva. Kresťania slávia ako Pánov deň nedeľu, lebo je to deň Kristovho vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Už v staroveku kresťania nazývali nedeľu „ôsmym dňom“, lebo je to deň nového stvorenia. Ježišovo posolstvo napĺňa starozákonné prisľúbenia a prekonáva ich (7+1). Kresťania nie sú pokračovaním židovstva, ale vzniká nové spoločenstvo už nie učeníkov Mojžiša, ale Božieho Syna Ježiša Krista. Prvé stvorenie sa spomína na začiatku Knihy Genezis. „Ôsmy deň“ je začiatkom nového stvorenia, ktorým sme sa stali Ježišovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Keď Ježiš dýchol na svojich učeníkov, pripomenul im konanie Boha, ktorý pri stvorení vdýchol do človeka „dych života“, a tak sa človek stal živou bytosťou (porov. Gn 2, 7). Usilujme sa zo všetkých síl zachovať posvätnosť Pánovho dňa.

Ísť cestou Božieho Syna

Deň sa končil a začínal nocou. V Jánovom evanjeliu je tma symbolom zla a nedostatku viery. Ježiš skončil smrťou na kríži. Učeníci sú plní strachu, lebo možno budú hľadať aj ich ako stúpencov Ježiša z Nazareta. Židovské veľkonočné sviatky trvali 7 dní, takže Jeruzalem bol ešte stále plný pútnikov. Preto sú učeníci za zatvorenými dverami. Ak by sa teraz chceli vrátiť do Galiley, ľahko by ich mohol niekto spoznať a udať. Ježiš prišiel do stredu ich spoločenstva. Evanjelista Ján zachoval tento detail miesta, lebo je dôležitý. Kristus sa nezaujíma len okrajovo o náš život. Vstupuje do jadra nášho života, do jeho podstaty. Ježišove slová „Pokoj vám“ boli bežným židovským pozdravom. V Ježišových ústach má však oveľa hlbší význam, ktorý samotný Pán ukázal ešte pred svojou smrťou vo Večeradle: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje.“ (Jn 14, 27) Kristus prináša pokoj do jadra nášho života, preto jeho pokoj je odlišný, než dáva svet. Aj svet sa snaží ponúknuť rôzne formy pokoja, po ktorých však ľudské srdce je ešte viac rozbúrené, ako bolo predtým.

Ježiš posiela svojich učeníkov, aby pokračovali v jeho diele. Kristov učeník nešíri seba a svoje názory, ale vždy náuku Toho, ktorý ho poslal – Ježiša Krista. Keď Pán Ježiš ukázal učeníkom rany po svojom

umučení, ukázal im, že toto je cesta aj pre nich. Niet inej cesty záchrany pre svet ako je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Kristus. Kto si vyberá inú cestu, nejde cestou Božieho Syna.

Dar odpustenia

Keď evanjelista Lukáš hovorí o zjavení sa vzkrieseného Pána učeníkom, spomína, že im ukázal ruky a nohy (Lk 24, 40). Avšak evanjelista Ján hovorí, že im ukázal ruky a bok (Jn 20, 20). Ján totiž zachytil scénu, keď po smrti rímsky vojak prebodol Ježišov bok, z ktorého vyšla krv a voda (Jn 19, 34). Cirkev v dvoch substanciách vidí odkaz na dve základné sviatosti – Krst a Eucharistiu.

Na začiatku Jánovho evanjelia zaznelo svedectvo Jána Krstiteľa, ktorý povedal o Ježišovi: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriechy sveta.“ (Jn 1, 29) Hriechy sú skutočným otroctvom. Dielo Pána Ježiša, nevinného Baránka, ktorý bol obetovaný, je novým exodom, v ktorom Boh vyviedol svoj ľud z otroctva do slobody. Teraz toto poslanie zveril svojim učeníkom, aby v dare odpustenia hriechov ľudia spoznali Ježiša Krista, ktorého poslal Otec. Preto pri Ježišovej smrti evanjelista Ján hovorí: „Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“ (Jn 19, 30) Tieto slová majú dvojitý význam. Pán odovzdáva svojho ducha na novú komunitu, ktorá sa rodí pod krížom. Je to zároveň pozvanie vstúpiť do tajomstva Kristovej smrti a zmŕtvychvstania. Prvým krokom je prijatie sviatosti krstu. V každom odpustení hriechov vo sviatosti zmierenia sa uskutočňuje toto naše opätovné zapojenie do diela vykúpenia. Zmŕtvychvstalý Pán dáva Cirkvi veľmi vzácny dar – dar sviatosti zmierenia. Buďme vďační za tento dar, ktorým sa nám odpúšťajú hriechy a daruje spása.

Tomášovo „dvojča“

V Jánovom evanjeliu sa Tomáš spomína na štyroch miestach. Prvýkrát pri vzkriesení Lazára, keď hovorí: „Poďme aj my a umrime s ním.“ (Jn 11, 16) Potom sa pri Poslednej večeri Tomáš pýta Pána Ježiša: „Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14, 5) Po Ježišovom vzkriesení Tomáš ide spolu s Petrom loviť ryby (porov. Jn 21, 1 – 3). Štvrtým miestom je dnešný úryvok. Ježiš sa obráti na Tomáša slovami, ktoré samotný Tomáš vypovedal pred týždňom, keď hovorí: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku!“ A dodáva: „A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 27) Pán pozýva Tomáša k viere v neho. Ježišovo posolstvo nie je empirickou vedou, ale osobným úkonom viery – našou odpoveďou na Kristovo pozvanie. Nepoznáme presné dôvody, prečo mal Tomáš prezývku „Didymus“, čo v preklade znamená „dvojča“. Možno niekedy tým „dvojčaťom“ k Tomášovi sme my sami.

Evanjeliový úryvok je odpoveďou pre tých, ktorí čítajú toto evanjelium v situácii, keď už Pán Ježiš nie je fyzicky prítomný medzi svojimi učeníkmi. Viera týchto veriacich, medzi ktorých patríme aj my, je založená na svedectve Písma a svedectve tých, ktorí videli zmŕtvychvstalého Pána. Preto slová Pána Ježiša Tomášovi sú pozvaním „Nebuď neveriaci, ale veriaci“ a uistením „Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili“ určeným pre nás.

autor: František Trstenský ***zdroj: postoj.sk***

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmŕtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931. Večer, keď som bola v cele, uzrela som Pána Ježiša v bielom rúchu. Jednu ruku mal pozdvihnutú na žehnanie a druhou sa dotýkal odevu na prsiach. Z poodhaleného rúcha na prsiach vychádzali dva veľké lúče, jeden červený a druhý svetlý. Mlčky som sa hľadela na Pána, moja duša bola preniknutá bázňou, ale aj veľkou radosťou. Po chvíli mi Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Chcem, aby obraz, ktorý namaľuješ štetcom, bol slávnostne posvätený na prvú nedeľu po Veľkej noci. Táto nedeľa nech je sviatkom milosrdenstva (Den. 49). Vzhľad tohto obrazu veľmi úzko súvisí s liturgiou tejto nedele. Cirkev číta v tento deň Evanjelium podľa Jána o zjavení zmŕtvychvstalého Krista vo večeradle a ustanovení sviatosti zmierenia (Jn 20, 19 – 29). Tento obraz teda predstavuje zmŕtvychvstalého Spasiteľa, ktorý prináša ľuďom pokoj odpustením hriechov za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Lúče krvi a vody,

prúdiace zo srdca prebodnutého kopijou (ktoré na obraze nie je vidieť), ako aj jazvy po ranách ukrižovania pripomínajú udalosti Veľkého piatka.

Prvý obraz Milosrdného Ježiša bol namaľovaný až v roku 1934 vo Vilniuse. Tam Sestra Faustína stretla kňaza a profesora Michala Sopočka, ktorý jej ako duchovný poradca mal pomôcť v realizácii misie milosrdenstva. Obraz Milosrdného Ježiša býva často nazývaný obrazom Božieho milosrdenstva, čo je správne, pretože práve vo veľkonočnom Kristovom tajomstve sa najvýraznejšie zjavila láska Boha k človeku. Obraz nielenže predstavuje Božie milosrdenstvo, ale zároveň plní aj úlohu znamenia, ktoré má pripomínať povinnosť kresťanskej dôvery voči Bohu a činnej lásky k blížnemu. Pod obrazom sú podľa Kristovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť.

Bolo by vhodné na tomto mieste obrátiť pozornosť na správny nákres toho obrazu, ktorý ukázal Pán Ježiš vo videní, ktorú mala sestra Faustína 22. februára 1931 a doplnil ho svojimi vysvetleniami v neskorších zjaveniach vo Vilniuse. Vtedy Pán Ježiš povedal: Môj pohľad z tohto obrazu je taký ako pohľad z kríža (Den. 326). Niektorí – medzi nimi aj o. M. Sopočko – interpretovali tieto slová doslovne: ako z kríža, teda zhora dole. Iní tvrdia, že ide o milosrdný pohľad, lebo práve na kríži sa najplnšie prejavilo Božie milosrdenstvo.
Na otázku, čo znamenajú lúče a nápis pod obrazom, Pán Ježiš vysvetlil, že lúče znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší… Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom môjho Otca. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne.

Avšak v nápise pod postavou majú byť umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti (porov. Den. 327), lebo patria k podstatným prvkom tohto obrazu. Raz sa ma spovedník opýtal, ako má byť umiestnený nápis, lebo všetko sa na obraz nezmestí. Povedala som, že sa pomodlím a odpoviem mu na budúci týždeň. Keď som odišla zo spovednice, prechádzala som okolo Najsvätejšej sviatosti. Vtedy som dostala vnútorné poznanie, kde má byť ten nápis. Ježiš mi pripomenul, ako mi o tom prvý raz hovoril, že tie tri slová musia byť umiestnené viditeľne. Sú to tieto slová: „Ježišu, dôverujem ti." Pochopila som, že Ježiš túži po tom, aby bola umiestnená celá formulka, ale nedáva priamy príkaz, že to musia byť tri slová (Den. 327).

Obraz ukazuje zmŕtvychvstalého Krista, ktorý prináša pokoj, odpustenie hriechov a všetky milosti za cenu svojho umučenia a smrti na kríži. Stopy po mučení nosí na svojom tele ako znak totožnosti a ukazuje ich učeníkom. Prúdy krvi a vody plynúce z prebodnutého Srdca, (ktoré na obraze nie je vidieť) ako aj rany na dlaniach a nohách nám pripomínajú udalosti Veľkého piatku. Pre tento obraz sú charakteristické dva lúče: červený a svetlý. Na otázku, aký je ich význam, Pán Ježiš vysvetlil: Tie dva lúče znamenajú krv a vodu – svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší (Den. 299). Tieto dva lúče teda symbolizujú sviatosti, svätú Cirkev zrodenú z prebodnutého Kristovho boku ako aj dary Ducha Svätého, ktorých biblickým symbolom je voda. Šťastný, kto bude žiť v ich tieni, lebo spravodlivá Božia ruka ho nezasiahne (Den. 299).

Obraz je vizuálnou syntézou úcty k Božiemu milosrdenstvu, lebo nielenže ukazuje tajomstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sa najplnšie prejavilo v živote, smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, ale aj odpoveď človeka, ktorú by mal dať Bohu poznávajúc toto tajomstvo našej viery. Pod postavou je nápis pozostávajúci zo slov: Ježišu, dôverujem ti. Tieto slová poukazujú na prvú, základnú odpoveď človeka na milosrdnú Božiu lásku, ktorou nás Boh miluje ako prvý. Je ňou dôvera.

K tomuto obrazu sa viažu prisľúbenia. Tieto prisľúbenia sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred tým obrazom a preukazujú milosrdenstvo blížnym. Tento obraz, povedal Pán Ježiš, má pripomínať požiadavky môjho milosrdenstva, lebo aj najsilnejšia viera bez skutkov je márna (Den. 742). K takto chápanej úcte k obrazu, ktorá je založená na postoji kresťanskej dôvery a milosrdenstva, pripojil Pán Ježiš zvláštne prisľúbenia: večnú spásu, veľké pokroky na ceste kresťanskej dokonalosti, milosť šťastnej smrti a všetky iné milosti, o ktoré ho budú ľudia s dôverou prosiť. Cez tento obraz budem udeľovať dušiam veľa milosti, preto nech má k nemu prístup každá duša (Den. 570). ***zdroj: boziemilosrdenstvo. sk***